

5. ДБН В.2.2-10-2001 Будинки і споруди. Заклади охорони здоров'я.
6. ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень.
7. Дуброва В. П., Егоров К. Н. Этико-психологические аспекты работы врача общей практики с онкологическими больными // Медицинские новости : журнал. — 2003. — № 2.
8. Полякова А.Д. Лікування архітекто-терапією. — Л., 2000. — 523с.
9. Сайнюк Л.М. Архітектурна терапія. — Ів.-Фр., 2004. — 170с.
10. Константинов М. П., Журбенко О.А. Радіаційна безпека. — Суми, 2003.

Аннотация

В статье рассматриваются особенности архитектурно-планировочной организации онкологической клиники узкой специализации «ИННОВЦИЯ».

Ключевые слова: архитектурно-планировочная организация, медицинские учреждения, онкологический центр.

Annotation

The article discusses the architectural-planning organization features of oncology clinic of narrow specialization «INNOVATION».

Keywords: architectural and planning organization, hospitals, cancer center.

УДК 711.1/725

М. Ю. Откаленко-Повалінська

*аспірантка кафедри архітектурного проектування цивільних будівель і споруд
архітектурного факультету КНУБіА*

СКЛАДНІ ТЕРИТОРІЇ ТА ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ МОРФОГЕНЕЗУ ІНТЕГРОВАНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ

Анотація: в статті формулюється термінологічний апарат дослідження в галузі архітектури інтегрованих об'єктів на складних територіях (ІОнаСТ). Уточнюється класифікація складних територій, що актуальна для даного дослідження, формулюється система сучасних способів їх освоєння, методів та прийомів архітектурно-конструктивної адаптації будівель, як способу, здатного відповідати запитам українського суспільства у процесі його розвитку та формується поняття багатофункціонального інтегрованого громадського об'єкту на складних територіях (БІГОнаСТ).

Ключові слова: інтенсифікація використання земель, складні території, архітектурно-конструктивна адаптація, інтегровані архітектурні об'єкти на складних територіях(ІОнаСТ), громадська архітектура.

Постановка проблеми

Критичне становище, в якому опинилася сучасна цивілізація потребує негайного перегляду та внесення змін до фундаментальних принципів урбанізації з їх окупантським підходом до планети та її ресурсів. Хоча в масовій свідомості спостерігаються позитивні зміни у позиціюванні людини відносно оточуючого її всесвіту та виході на рівень усвідомлення двостороннього зв'язку у системі перетворення природа-людина, встановленню сталого балансу між антропогенним та природним осередками стають на заваді прогресивно зростаючі потреби міста. Численність жителів планети постійно зростає. Згідно доповіді ООН (United Nation Population) до 2050 населення Землі збільшиться на 3,3 мільярда, сягнувши позначки у 9,31 млрд. людей. З огляду на площу Землі, середня теоретична щільність майбутнього населення складе 63 людини на км², а це по 1,6 га на кожного жителя планети, що вкрай мало[9]. Урбанізаційні процеси спричиняють збільшення частки саме міського населення. В Західній Європі, США, Японії, Росії вона складає 73-77%, в Ізраїлі - 92%, у Сінгапурі - 100%. Міське населення України також стрімко зростає, що стає особливо відчутним за роки незалежності. Ущільнення міського населення формує запит на будівельний розвиток.

У розвитку міст прийнято виділяти три етапи: екстенсивний, етап рівноваги та інтенсивний. Періоду екстенсивного розвитку притаманне розповсюдження основних направляючих за існуючі межі міста, розвиток відбувається за рахунок кількісних змін. Місто першочергово освоює комфортні за ландшафтними та інженерно-технічними показниками ділянки. Завершується період настанням рівноваги, місто визначає нові кордони та розвивається всередині встановлених меж. В період інтенсивного розвитку починають освоюватись незайняті території всередині кордонів, щільність забудови у центральній частині зростає. В міру технічних можливостей часу наряду з іншими міськими територіями освоюються складні, що складаються всередині міста історично, утворюючи розриви функціонального полотна, занедбані зони будівельного відчуження.

Відповідь на питання, як за нинішніх обставин успішно розвиватися місту, намагається дати прийнята багатьма країнами світу, включно з Україною, Концепція сталого розвитку, однією із вимог котрої являється інтенсифікація використання земель. Таким чином, особливої актуальності набуває тема освоєння складних територій, зокрема будівельне. Розробка комплексного підходу до архітектурного планування на складних територіях з

виведенням його основних прийомів та принципів являється важливим завданням. Значним етапом в ході дослідження являється розробка його термінологічного апарату та окреслення поняття складних територій шляхом проведення класифікації, актуальної для подальшої роботи, визначення способів освоєння складних територій, методів та прийомів архітектурно-конструктивної адаптації.

Аналіз публікацій. За останні десятиліття теоретичному узагальненню досвіду освоєння складних територій присвятила свої роботи велика кількість спеціалістів різноманітного наукового профілю. Відомі праці Л.В. Анісимової, А.Г. Большакова, В.П. Буркіна, С.В. Генералової, В.А. Григорьєва, М.Н. Дівакової, Н.П. Ждахіної, В.Р. Крогіуса, І.В. Лазаревої, К.В. Лазарєва, В. В. Леонтович, Л.Р. Найфельд, Н.Е. Оселко, В.О. Пака, Н. В. Пюпокової, Л.Е. Романенко, Н.А. Тарасова та ін.

Містобудівні питання освоєння складних територій висвітлювали: Баймуратова С. Х.[2], Котлов В. Ф., Сенющенкова І.М., Строганова Т.Б., ін.

Містобудівне підґрунтя дало поштовх для вивчення конкретних архітектурних питань проектування об'єктів, придатних для освоєння складних територій. Серед відомих праці: Економова І.С.[5], Кануннікова М.Н.; Плотнікової Н.І.,[7]; Праслової В.О.[8]; Шувалова В.М.

Важливий практичний досвід науково-дослідних та проектних інститутів України, Росії, Білорусії – ЦНДІПмістобудування, КиївНДІПмістобудування, БелНІІПмістобудування, Діпромiста, Дніпроцивiльпроєкту, Мосiнжпроєкту, КиївЗНДІЕПу, архітекторів А. Асадова, Б. Тхора, Н. Плотнікової, наступних закордонних організацій: «Софтрум груп»(Softroom group), «Вотерстудіо»(Waterstudio), «Уайт Архітекте»(White Architects), «Заха Хадід Архітекте»(Zaha Hadid Architects), «МОС Архітекте»(MOS Architects), «Ерван і Ронан Буруллек»(Ervan and Ronan Bouroullec) та таких архітекторів як З. Хадід(Zaha Hadid), П. Шумахер(Patrik Shumacher), Ж. Зема(Giancarlo Zema), О. Німеєр(Oscar Niemeyer), Н. Фостер(Norman Foster) та ін.

Існуючі роботи утворюють базу для виведення комплексного підходу до питань проектування громадських об'єктів на складних територіях, створення їх типологічного ряду за низкою ознак та формулювання принципів і прийомів їх архітектурно-планувальної організації для умов України.

Мета роботи: розробка понятійно-термінологічних основ дослідження.

Для досягнення поставленої мети вирішуються наступні **завдання:** уточнення класифікації складних територій, актуальних для даної роботи, виведення системи сучасних способів та методів освоєння територій, прийомів архітектурно-конструктивної адаптації будівель до умов середовища, означення

поняття багатофункціонального громадського об'єкту на складній території(БГОнаСТ).

Основний матеріал

Першочерговим завданням у процесі дослідження архітектурного планування ОнаСТ являється уточнення поняття складних територій(СТ) шляхом їх класифікації, що дозволить визначити типи, проблеми котрих можуть бути розв'язані або полегшені архітектурно-планувальними засобами чи навіть використані на користь. Задля окреслення поняття, перш за все слід дати йому визначення. Отже, **складними** у контексті даного дослідження називаються території, що мають будівельний потенціал, реалізація котрого ускладнена особливими природними чи антропогенними умовами середовища. СТ прийнято поділяти на природно незручні та штучно порушені за походженням ускладнюючого фактору.

Природно незручні - це території, на котрих ведення господарської діяльності утруднене чи неможливе в силу природних причин. *Штучно ускладненими* є землі, що втратили, чи змінили свою початкову природно-господарську цінність в результаті антропогенного впливу. Визначення походження ускладнюючого фактора важливе для прогнозування подальшого розвитку ділянки. Детальніше класифікувати СТ варто за видимими ускладненнями.(Табл.1)

Природно незручні території діляться на **геоморфологічно, геологічно та гідрологічно, кліматично незручні**. *Геоморфологічно незручні* – це території, специфіка котрих полягає в складності рельєфу земної поверхні, що має природне (ендогенне, екзогенне(ерозійне, акумулятивне), гравітаційне походження). Для України в цьому виді варто виділити *землі в зонах водного об'єкту, схили, урвища, яри, балки*.

Геологічно, гідрологічно незручні– території, складність котрих зумовлена динамікою небезпечних геологічних процесів, особливостями діяльності природних вод. *Кліматично незручні* – ділянки з особливим кліматичним режимом, яким притаманні некомфортні сезонні показники температури, опадів, швидкості вітру, чи постійний несприятливий клімат.

До **штучно ускладнених** належать *урболандшафти, планувально обмежені території, техногенно навантажені та порушені*.

Урболандшафти – території, специфіка зовнішніх форм котрих зумовлена створенням людиною свого штучного середовища існування чи виробничими процесами. Серед них: *навивні території, насипи та виїмки*.

Планувально обмеженими називаються території зі спеціальними встановленими на них режимами проектування й будівництва, що включають

ряд обмежень, правил чи заборон, які регулюються адміністративно. Серед них: *заповідні зони, охоронні зони пам'яток, ділянки з планувальними обмеженнями в забудові*(стилістичними, параметричними), *а також зони щільної забудови.*

Техногенно навантажені – території в зонах *автомагістралей, залізних доріг та промислових споруд.*

Порушеними називаються землі з негативними змінами в природних процесах, структурі чи функціях, спричиненими людською діяльністю. Серед них: *геологічно, гідрологічно, кліматично, техногенно та соціально-політично порушені*(території з незадовільною соціальною атмосферою, зони етнічних конфліктів).

Природньо незручні території потребують ретельного врахування особливих рис у кожному із випадків, мінімалізації втручання до їх структури, коригування негативних процесів щонайлояльнішими методами. У той же час штучно ускладнені території(окрім планувально обмежених та суспільно корисних техногенно навантажених) при їх містобудівельному освоєнні часто потребують ряду відновлювальних робіт. Їх рельєф може бути відкорегований, що, на відміну від такого роду впливу на характер природного середовища, не завдасть шкоди, а навіть здатне покращити стан ділянок, які піддалися попередньо негативному впливу.

Ускладнення одного виду часто має місце поряд з рядом інших та взаємодіє з ними, утворюючи систему, зміни в котрій повинні враховувати як всі існуючі аспекти обраної території так і можливість запускання ланцюгових процесів. Комплексної оцінки й прогнозування потребують всі види складних територій, оскільки зовні стабільні ділянки із, скажімо, різким ухилом при детальному дослідженні часто виявляються схильними до динамічних геологічних процесів, а форми з однаковими зовнішніми рисами та різним походженням розвиваються по-різному. Варто зазначити також, що на всіх видах складних територій проектування та будівництво можливе лише за умов їх відносної стабільності, що повинна визначатися для тривалого проміжку часу. Тобто показники динаміки процесів, що відбуваються на ділянці мають бути мінімальними, або мінімізуватися, за можливістю, інженерними заходами. Таким чином, варто зауважити, що проектування на складних територіях мусить розпочинатися із ретельних інженерних вишукувань. Інженерно-геологічні вишукування – це складова частина комплексу робіт, необхідних для забезпечення будівельного проектування вихідними даними про природні умови району (ділянки) будівництва. Їх метою є:

- оцінка інженерно-геологічних та гідрогеологічних умов будівництва й експлуатації будинків та споруд;

- прогнозування можливих інженерно-геологічних процесів та явищ, які можуть виникнути під час будівництва або експлуатації будинків та споруд (карст, зсуви, селі та ін.);
- вибір необхідних заходів для захисту споруд від несприятливих процесів (з урахуванням раціонального використання геологічного середовища і охорони природи);
- вибір ділянки будівництва та ґрунтів основ;
- розрахунок і прогноз осідань будинків та споруд, зміна рельєфу поверхні та режиму ґрунтових вод.

Загальні положення проведення вишукувань регламентуються нормативними документами. Проводяться вони, як правило, територіальними вишукувальними організаціями[4]. Після проведених вишукувань та вибору заходів інженерної підготовки території й складання прогнозу її експлуатації можна вважати, що маємо справу з відносно стабільною в інженерно-геологічному стосунку територією. В подальшій роботі розглядатимуться варіанти освоєння територій, ускладнених природним чи штучним чином, що набули стійкості форм, підробка котрих зупинена та прогноз відносно їх динаміки характеризується відносною стабільністю. Таким чином в об'єктиві лишаються наступні ускладнюючі фактори:

- 1 – незручні геоморфологічні форми;
- 2 – кліматична специфіка;
- 3 – особливості стабільних урболандшафтів;
- 4 – планувальні обмеження;
- 5 – техногенні навантаження(окрім діючих промислових зон, що вимагають особливих заходів);
- 6 – деякі види соціально-політичних порушень.

Історично склалися три основних способи освоєння СТ: *інженерна адаптація ділянки, фіторекультивация (освоєння створюваним ландшафтом) та архітектурно-конструктивна адаптація будівель до умов ділянки, що розглядається в даній роботі.*

Поняття **архітектурно-конструктивної адаптації будівель** до специфічних умов ділянки передбачає розробку комплексу засобів архітектурного проектування у взаємозв'язку із системою конструктивних рішень, покликаною забезпечити успішні планування, зведення та ефективне існування об'єктів на СТ. Даний спосіб освоєння включає ряд методів та прийомів.

Досвід проектування та зведення ОнаСТ дозволяє виділити основні три **методи архітектурно-конструктивної адаптації** забудови: *підняття над поверхнею, заглиблення та імплантація*. Надалі розглядатиметься кожен з них із наданням особливої уваги першому, як поширеному та малодослідженому. Решта методів в подальшому аналізуватиметься в якості варіантів архітектурно-конструктивних вирішень елементів *комбіновано інтегрованих*

об'єктів (з мішаним методом адаптації) зі збереженням ієрархічної першості за методом підняття над поверхнею, що для умов України з її проблемами сейсміки, промерзання ґрунтів, затоплень, наявністю значних водних об'єктів являється особливо актуальним.

Таблиця 1.
Класифікація складних територій

1	За походженням	За видом ускладнюючого фактору	
2	Природно незручні	Геоморфологічно незручні	• В зонах водного об'єкту
			• Схили
			• Урвища
			• Яри, балки
	Геологічно, гідрологічно незручні		
	Кліматично незручні		
	Штучно ускладнені	Урболандшафти	• Намивні території
			• Насипи
			• Виїмки
		Планувально обмежені	• Заповідні зони
			• Охоронні зони пам'яток
			• З планувальними обмеженнями в забудові
			• Зони щільної забудови
		Техногенно навантажені	• Зони автомагістралей, залізних доріг
			• Промислові зони
		Порушені	• Геологічно, гідрологічно порушені
• Кліматично порушені			
• Техногенно порушені			
• Соціально-політично порушені			

1 – класифікаційні ознаки;

2 – види складних територій

Таблиця 2.

Залежність вибору варіантів конструктивних рішень від ухилу ділянки

Кут ухилу ділянки	Варіанти конструктивних рішень
Невеликі ухили до 10°	Звичайні будівлі для рівнинних ділянок
Схили у 20 - 40°	Терасні будівлі різноманітних типів
Більше 40°	Будівлі на опорах, заанкеровані до схилу та ін.

За **прийомами**, що застосовуються при реалізації даних методів, можна

визначити наступні види ОнаСТ: *на опорах, опорно-прогонні, підвішені, багатофункціональні мости(опорно-прогонні, наплавні), на платформах(штучних, природних), авіаповітряні, підземні та підводні, терасовані, вбудовані й надбудовані, складної конфігурації, комбіновано інтегровані(Табл. 3).*

Будівлі, підняті над поверхнею **на опорах** можуть мати їх не лише за конструктивну частину остову але й в якості об'ємів, наповнених додатковими функціями, часто – функціями вертикальних комунікацій. **Опорно-прогонними** називаються будівлі, функція котрих зосереджена у пролітних частинах споруд, піднятих на дві, або більше опори, що як і в попередньому випадку можуть наповнюватись функціонально. **Підвішені** будівлі кріпляться до опор тросами, чи анкетуються до природних утворень. **Багатофункціональні мости** - це об'єкти, що долають перешкоди, користуючись опорно-прогонним принципом та містять у своєму складі окрім комунікативної й інші супутні, автономні чи домінуючі цивільні функції. Як і мости-споруди, мости-будівлі в особливих випадках можуть бути наплавними. Будівлі **на платформах** – ті, що мають виражену конструктивну основу, яка може буди індивідуальна чи спільна для деякої кількості будов, зведена безпосередньо під об'єкт чи забудована у процесі реновації. Така основа може бути як статичною так і динамічною, сухопутною чи водною. **Аероповітряні** об'єкти розглядаються в зв'язку із розгорненням проектів по розробкам рекреаційних дирижаблів у 21 столітті; в дослідженні зачіпатимуться оглядово, поверхнево. **Підземні та підводні** – будови, основні функціональні об'єми котрих заглиблено під поверхню ділянки. **Терасовані** – будівлі, адаптовані до умов осередку прийомом терасування або ті, що використовують прийом, як засіб створення штучного рельєфу в умовах техногенно, антропогенно перевантажених зон. **Вбудовані й надбудовані** - об'єкти-імпланти у природньому осередку чи будівлі-паразити в штучному: зводяться поверх існуючої забудови, кріпляться до їх конструкцій та систем забезпечення. Будівлі **складної конфігурації** – ті, об'ємно-просторові особливості котрих зумовлені специфічними параметрами ділянки, наприклад критично вузьким й видовженим майданчиком у щільній забудові. **Комбіновано інтегрованими** являються будівлі, максимально адаптовані й вбудовані в осередок за допомогою певної комбінації прийомів.

Інтеграція забезпечує злиття об'єкту із навколишніми середовищем, взаємопроникнення між ними, гармонійне перетікання функцій та образів методами архітектурно-конструктивної адаптації до умов СТ.

Інтегровані архітектурні об'єкти на складних територіях(ЮнаСТ) – це будівлі, об'ємно-планувальне, конструктивне, образне рішення котрих

адаптоване до складних умов середовища та безпечно для перебування людини, організація котрих забезпечує інтеграцію із навколишніми середовищем та його функціями.

Таблиця 3.

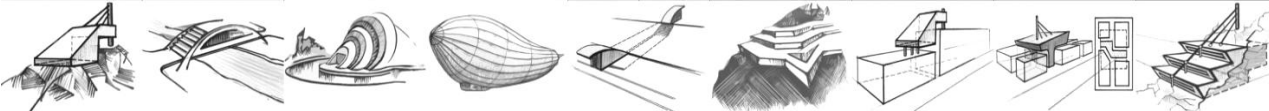
Методи архітектурно-конструктивної адаптації будівель до умов складної території

Підняття над поверхнею	Заглиблення	Імплантація	Інтеграція
------------------------	-------------	-------------	------------

Прийоми архітектурно-конструктивної адаптації ОнаСТ

Види ОнаСТ за використанням прийомом архітектурно-конструктивної адаптації

На опорах, опорно-прогонні, підвішені	Багатофункціональні мости	На шгучних платформах	Авіаповітряні	Підземні	Підводні	Терасовані	Вбудовані, надбудовані	Складної конфігурації	Комбіновано інтегровані
		Статичні							
		Динамічні							

Необхідність слідування соціальному запиту та умові довготривалої економічної ефективності в якості передумов формування ЮнаСТ дозволяють визначити провідними громадські функції досліджуваних об'єктів.

Світові тенденції громадського проектування заразом із аналізом досвіду проектування й зведення ОнаСТ демонструють потяг до багатофункціональності об'єктів.

Багатофункціональні інтегровані громадські об'єкти на складних територіях (БІГОнаСТ) – це складні архітектурні комплекси, які формуються із ряду функціональних блоків, поєднаних комунікативним остовом, що може включати транспортні засоби, публічний простір, рекреаційні зони, в котрому перетинаються, починаються та закінчуються потоки руху людей з ціллю отримати концентрований максимум послуг, враховуючи сучасні потреби й можливості суспільства.[3] Комплекс застосованих архітектурно-планувальних прийомів та принципів, конструктивних рішень даних об'єктів забезпечує максимальну інтеграцію з навколишнім середовищем та адаптацію до його складних умов.

Висновок: проведена класифікація СТ, виведена системи сучасних способів та методів освоєння територій, прийомів архітектурно-конструктивної адаптації будівель до умов середовища, означені терміни та поняття чинні для

подальшого дослідження ЮнаСТ. Дані етапи являються основою для вивчення морфогенезу громадської архітектури, інтегрованої в осередок ускладненої території засобами архітектурно-конструктивної адаптації. Об'єкт дослідження було уточнено й надалі дослідження вестиметься стосовно відносно стабільних СТ з особливостями форм рельєфу, клімату, обмеженнями планування та техногенними навантаженнями у вигляді доріг а також щодо можливості регулювання соціально-політичних порушень. Звуження об'єкту відбулося й за ознакою використаного методу архітектурно-конструктивної адаптації до умов СТ. Надалі особливий інтерес складатимуть об'єкти, що підняті різноманітними прийомами над поверхнею ділянки забудови як самостійний метод та як провідний в процесі мішаного інтегрування будівлі до осередку в умовах України. Решта методів розглядатимуться з ціллю принагідного використання у другорядних елементах об'єкта. Визначено поняття багатофункціонального інтегрованого громадського об'єкта на складних територіях(БІГОнаСТ).

Наступним етапом дослідження, кроком до котрого стане й дана публікація, стане складення повної класифікації ОнаСТ на основі проведеного дослідження їх еволюційного шляху від древніх часів до сьогодення із виведенням тенденцій та закономірностей формування.

Список використаних джерел

1. Апатенко Т. Н. Использование территорий с нарушенным рельефом: Харьк. нац. акад. город. хоз-ва/ Т. Н.Апатенко, М. В. Губина//Вісник Донбаської національної академії будівництва і архітектури. – 2011–5(91). – С. 212-215
2. Баймуратова С.Х. Динамика освоения неудобных территорий в структуре крупного города: На примере города Уфы: автореф. дис. на получ научн. степени канд. архитектуры: спец. 18.00.04/ Светлана Хамитовна Баймуратова; Моск. архит. ин-т (Гос. акад.). – Москва, 2005. – 26 с.
3. Боженко И.А. Архитектурная среда полифункциональных общественных сооружений (на примере западной и российской архитектуры): автореф. дис. на получ научн. степени канд. архитектуры: спец. 18.00.02/ Игорь Анатольевич Боженко; ГОУ ВПО «Уральская государственная архитектурно-художественная академия» – Нижний Новгород – 2010. – 9 с.
4. Ваганов І. І. Інженерна геологія та охорона навколишнього середовища// І. І. Ваганов, І. В. Маєвська, М. М. Попович., Вінниця: УНІВЕРСУМ, 2009р., точка доступу <http://posibnyku.vntu.edu.ua/geologiya/index.html>.
5. Экономов И.С. Современная типология архитектурных объектов на воде/ Илья Сергеевич Экономов// АСАДЕМІА. Архитектура и строительство - 2010. - №4 С. 47-52.
6. Леонтович В.В. Вертикальная планировка городских территорий/ В.В. Леонтович. – Москва: Высшая школа, 1985.

7. Плотникова Н.И. Городской многофункциональный пешеходный мост. Новые условия — новые задачи/Н.И.Плотникова// Архитектура и строительство России – 3.2010 – С.24-35.
8. Праслова В.О. Архітектурно-планувальна організація підземних торгівельно-розважальних комплексів: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата архітектури: спец. 18.00.02/ Валентина Олександрівна Праслова; КНУБіА. – Київ, 2010.
9. World Urbanization Prospects: The 2011 Revision, Highlights – United Nations, New York, 03.2012 – точка доступу до документу: http://esa.un.org/unup/pdf/WUP2011_Highlights.pdf
10. Crone A. The History of a Scottish Lowland Crannog: excavations at Buiston/ A. Crone// АОС/STAR. – Edinburgh, 2000. - Monograph 4. - точка доступу: <http://www.crannog.co.uk/>
11. Hollander, Franklin. Houseboote Houseboats – Woonbooten in Amsterdam/ Wiesbaden and Berlin: Bauverlag, 1983.

Аннотация

В статье формулируется терминологический аппарат исследования в сфере архитектуры интегрированных объектов на сложных территориях (ИОнаСТ). Уточняется классификация сложных территорий, которая актуальна для данного исследования, формулируется система современных способов их освоения, методов и приемов архитектурно-конструктивной адаптации зданий как способа, который в состоянии соответствовать запросам украинского общества в процессе его развития и формируется понятие многофункционального интегрированного общественного объекта на сложных территориях (МИОнаСТ).

Ключевые слова: интенсификация использования земель, сложные территории, архитектурно-конструктивная адаптация, интегрированные архитектурные объекты на сложных территориях (ИОнаСТ), общественная архитектура.

Summary

Terminological framework of integrated objects on difficult areas (IODA) architecture research is formulated in the article. Classification of difficult territories that is relevant for the research is specified; modern IODA reclamation ways system is formulated as well as methods and techniques of architectural-constructional building adaptation as means that is capable to meet the challenge of Ukrainian society in times of its development; multifunctional integrated social object on difficult areas (MISODA) term is formed.

Key words: intensification of land use, difficult areas, architectural-constructional adaptation, integrated architectural objects on difficult areas (IODA), public architecture.